

at undersøge Sagen og tilstille Arbejdsanvisningskontoret Meddelelse om Resultatet af Undersøgelsen.

Da der nu herigennem foreslaas en Ændring, som muliggør det at stille et bestemt Krav til Arbejdsgiveren om at opfylde sin Pligt og; hvis dette undlades, at belægge Forsømmelsen med Bødestraf, har man fundet det rimeligt ogsaa i Loven at indføre Bestemmelser med Hensyn til Bødestraf for Arbejdere, som nægter at rette sig efter de her indførte Bestemmelser. Bøderne kan fastsættes til indtil 25 Kr. for det Tilfælde, at en Arbejder med Urette nægter at være i Besiddelse af et Arbejdsløshedskort eller uden fyldestgørende Grund vægrer sig ved at afgive Kortet. Endvidere er det Arbejderens Pligt at kræve Kortet paategnet, og Undladelse heraf vil ogsaa kunne medføre Bødestraf.

Imidlertid er jo Forholdet i somme Virksomheder saaledes paa Grund af den stærke Veksling af Arbejderstaben, ikke blot til de forskellige Tider af Aaret, men maa-ske Dag for Dag, at andre Indretninger af Arbejdsløshedskortet end den her foreslaaede kan være ønskelige, og for saa vidt en anden Ordning maatte være lige saa betryggende, foreslaas det under Litr. e., at Indenrigsministeren bemyndiges til efter at have indhentet Udtalelser fra Arbejdsdirektøren, fra den paagældende Arbejdsløshedskasse og fra de vedkommende Arbejdsgivere, eller i Tilfælde af, at de paagældende Arbejdsgivere og Arbejdere derom er enige, at fastsætte Afvigelser fra de under Litr. a. trufne Bestemmelser med Hensyn til Kortets Indretning og Anvendelse.

Ved den Ændring af Bestemmelserne om Arbejdsløshedskortet, som her er foreslaaet, fastholdes efter min Opfattelse de Hovedprincipper, paa hvilke den nugældende Kortordning var bygget, samtidig med at det hele indrettes paa en Maade, som i Praksis er i højere Grad anvendelig end den Kortindretning, vi nu har, og jeg tvivler ikke om, at denne Ordning vil være i høj Grad fremmende for Kontrollens Effektivitet, idet jeg dog ønsker at sige, at disse Bestemmelser ikke træffes ud fra en Formodning om, at der sker omfattende Misbrug af Arbejdsløshedskasserne; en saadan Formodning nærer jeg ikke, og jeg tror heller ikke, der er Anledning for nogen anden til at nære den.

Under § 2 i Lovforslaget er der foreslaaet en Ændring i Lovens § 18, 3die Stykke. Dette Stykke indeholder Maksimal-

beløbene for Arbejdsløshedskassernes Dagpengeydelse. Dissé er i Loven fastsat til henholdsvis 4 Kr. for gifte og 3 Kr. 50 Ø. for ugifte, og det er paalagt Indenrigsministeren at fremsætte Lovforslag om Satsernes Revision inden den 1. December 1922. Det Lovforslag, som da blev fremsat, gik ud paa at opretholde de i Loven indeholdte Maksimaltakster indtil videre, ud fra den Betragtning, at der i November Maaned, da Lovforslaget udarbejdedes, ikke kunde siges at være sket saadanne Ændringer i Prisniveauet, at en Ændring i de fastsatte Maksimalbeløb derved nødvendiggjordes. Ved Fremsættelsen af Lovforslaget gjorde jeg imidlertid opmærksom paa, at naar jeg stillede et Forslag som det da foreliggende i det høje Folketing, var det bl. a. ud fra den Betragtning, at vi gik Vintertiden i Møde, medens min Stilling til Sagen, hvis det havde drejet sig om at fastsætte Maksimaltakster for Sommerhalvaaret, muligt vilde have været en anden, idet jeg erkendte, at de Kasser, som havde bragt disse Maksimalbeløb i Anvendelse, var dem, der var økonomisk vanskeligst stillet, saa at adskilligt kunde tale for, at Byrden lettedes gennem en Ændring af Satserne. I det høje Folketing har man nu stillet Forslag om at ændre disse Beløb for gifte fra 4 Kr. til 3 Kr. 50 Ø. og for ugifte fra 3 Kr. 50 Ø. til 3 Kr. pr. Dag, hvilket nogenlunde svarer til den Nedgang i Taksterne, som vilde være foranlediget ved Ændringen i Pristallet siden Efteraaret 1921. Jeg har derfor ogsaa ment at kunne tiltræde dette Forslag, idet dets Gyldighedstid foreslaas sat til den 1. Februar 1924.

Endelig er der i § 3 foreslaaet en Ændring i den gældende Lovs § 29, hvor det i Stykke 4 siges, at „nærmere Regler med Hensyn til Bidragets Beregning“ — det er Bidraget til Arbejdsløshedsfonden, der er Tale om — „herunder hvorledes Beregningen skal foretages i Tilfælde, hvor Ulykkesforsikringen ikke er tegnet i Forhold til forsikrede Arbejdsdage (Arbejdsaar), samt Regler angaaende Indbetalingen og angaaende Revision fastsættes af Indenrigsministeren efter Forhandling med Arbejdsmødet og Arbejderforsikrings-Raadet; i disse Regler vil der kunne fastsættes, at de under Stykke 2, Nr. 1 og 2, foreskrevne Fritagelser for Bidragspligt beregnes efter et paa statistisk Grundlag udregnet Gennemsnit“. Det foreslaas nu her at føje til, at foruden Nr. 1 og 2 under § 29, Stykke 2, kan Nr. 4 medtages ved denne Fastsættelse fra Indenrigsministerens Side,